

החלטה

18

19

20 המעו"ג הגיש תביעה כספית נגד המשיבים בה טען להפלגותו, על רקע עובדת היותו נשא של
21 נגיף HIV (להלן: "איידס"), שעה שנמנע ממנו לטענתו טיפול משיניו במרפאה של המשיבים.
22 בד בבד עם הגשת התביעה הגיש המערער בקשה למתן צו איסור פרסום שמו ופרטיו, כדי
23 למנוע פגיעה חמורה בפרטיותו, וזאת מכח סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט. ניתן צו ארעי
24 כמבוקש, והבקשה הועברה לתגובת המשיבים. לאחר קבלת תגובת המשיבים, ותגובות
25 נוספות, נתן בית המשפט קמא את החלטתו, בה דחה את הבקשה לצו איסור פרסום, וביטל
26 את הצו הארעי שניתן. הנימוק שעמד ביסוד החלטת בית המשפט קמא הוא כי המערער
27 הגיש צבר של תביעות פיצויים נגד גורמי רפואה שונים, שכולן מושתתות על עובדת היותו
28 נשא איידס, והוא תובע פיצויים בגין הפליה או פגיעה בפרטיות עקב מחלתו, ועל כן יש
29 אינטרס ציבורי לגילוי שמו, וזכותו לפרטיות נסוגה מפני עיקרון פומביות הדין.

30

31

32

33

2. על החלטה זו הוגש הערעור שבפניי.

טוען המערער בעיקרי טיעונו ובטענותיו חיום כי המחלה היא בעלת סטיגמה חברתית
שליטת, וכי לפרסום דבר המחלה עלולות להיות השלכות חברתיות הרות גורל, כגון ביוש



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 פברואר 2014

- 1 ונידוי חברתי, כמו גם השלכות כלכליות ואחרות. במילים אחרות, פרסום עובדת היותו נשא
2 איידס עלול לפגוע פגיעה חמורה בפרטיותו.
- 3 עוד טוען המערער כי מקרים בהם כן התירו בתי המשפט פרסום שמו של אדם שהוא נשא
4 איידס הם, למשל, מקרים של אנשים אשר מפיצים את המחלה בזדון. במקרה הנוכחי לא
5 נטען ולא הובאה כל ראיה כי המערער מנצל לרעה את מחלתו, או כי התנהלותו מהווה סכנה
6 לשלום הציבור או לחיי אדם.
- 7 ועוד טוען המערער כי בית המשפט קמא לא בחן את מהות הזכות הנפגעת (זכות הפרטיות)
8 ועוצמת הפגיעה בה, ולא איזן נכונה בין האינטרסים של הצדדים. מה שקבע בית המשפט
9 קמא על אודות צבר של תביעות פיצויים שהגיש המערער אינו מהווה לטענתו שיקול
10 המצדיק פרסום תוך פגיעה חמורה בפרטיותו.
- 11 המערער מדגיש כי אינו מבקש לאסור פרסום ההליך ותכניו, אלא רק לאסור פרסום שמו
12 ופרטיו האישיים.
- 13 המערער עומד גם על השלב המוקדם בו מצוי החליך המשפטי, ועל כך שמדובר בהחלטת
14 ביניים בלבד, וכי עם התקדמות ההליכים בתיק העיקרי, אפשר שישתנו הנסיבות, וניתן
15 יהיה לבקש שינוי של ההחלטה.
- 16
- 17 3. טוענים המשיבים בעיקרי הטענות מטעמם ובטענותיהם היום כי יש לפרש את החריגים
18 לכלל פומביות הדיון על דרך הצמצום, ובכל מקרה, על המבקש איסור פרסום מוטל הנטל
19 להוכיח פגיעה חמורה בפרטיותו. במקרה הנוכחי, לטענתם, לא ייגרם למערער כל נזק,
20 הואיל ושמו פורסם פעמים רבות בעבר, בהקשר של מחלתו, בפסקי דין רבים ובאינטרנט,
21 כך שעובדת היותו נשא איידס היא למעשה היום בבחינת "נחלת הכלל", ועל כן אין מקום
22 לאסור פרסום מידע שכבר פורסם והוא בגדר נחלת הכלל.
- 23 ועוד טוענים המשיבים כי התנהלות המערער מהווה סיכון לשלום הציבור ולחיי אדם שכן
24 במסגרת בדיקתו הקלינית ע"י המשיב 2 הוא לא יידע אותו, ואף הסתיר פוזיטיבית, את
25 עובדת נשאותו, ובכך העמיד את המשיב 2 ואת הרופאים וכלל הציבור בסיכון ממשי
26 להידבקות במחלה. הם מוסיפים ומציינים כי מתביעות קודמות שהגיש המערער בעבר עולה
27 כי אין זו הפעם הראשונה שהוא נוהג כך.
- 28
- 29 4. בדיון היום איפשרתי גם לעו"ד פינצ'וק, המייצג את הוועד למלחמה באיידס והאגודה
30 לזכויות האזרח, שצורפו להליך זה בתור "ידיד בית המשפט", להשמיע טענותיהם בסוגיה.
31



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 פברואר 2014

5. על פי הפסיקה (ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות נ' פלוני), בשלב הראשון של הדיון בסוגיה זו על בית המשפט לבחון האם איסור הפרסום מבוקש על מנת למנוע פגיעה בפרטיות, ולא בערך מוגן אחר.
- בענייננו, אין ספק שאכן כך הוא, שהרי העובדה שאדם הוא נשא איידס כרוכה בסטיגמה חברתית שלילית ודעות קדומות בציבור, ולא יכול להיות ספק כי מדובר בענין מובהק שבצנעת הפרט וכי עלולה להיגרם פגיעה בפרטיותו של המערער.
6. אינני מקבל את הטענה כי מכיוון שבמספר פסקי דין, וכן באינטרנט, פורסם שמו של הערער כנשא איידס, לפיכך עובדה זו הפכה להיות נחלת הכלל, שעל כן לא תיגרם פגיעה בפרטיות. אצטט בהקשר זה את החלטת בית משפט השלום בתל-אביב (כבי השופט צימרמן) בתיק [REDACTED] מיום [REDACTED] שם קבע כי "גם אם ניתן להבין שישנו [REDACTED] חולה איידס משני פסקי דין שצוינו בתגובה, אין משמעות הדבר שדבר מחלתו היא ידיעת כלל הציבור, רחוק מכך".
- יתר על כן, בי"כ המשיבים עצמו, במסמך שכותרתו "תשובת הנתבעים לתגובת התובע להתנגדותם למתן צו איסור פרסום", שהוגש בבית המשפט קמא, טען (בסעיף 4 שם), תוך ציטוט של ההחלטה הנ"ל, כי "אין משמעות הדבר שדבר מחלתו היא ידיעת כלל הציבור, רחוק מכך".
- עוד ציין כי על אף העובדה שבלא מעט פסקי דין והחלטות אכן פורסם שמו של המערער בהקשר להיותו נשא איידס, הרי ניתן להצביע, מנגד, על לא פחות פסקי דין והחלטות שבהם כן ניתן צו לאיסור פרסום שמו ופרטיו של המערער, ללמדך שבתי משפט אלה לא סברו כי מדובר במידע שהוא נחלת הכלל (לפסקי דין והחלטות בהם ניתן צו איסור פרסום בענייניו של המערער ראה: [REDACTED]).
- ועוד יצוין כי ישנם מקרים בהם נתנו בתי המשפט צווי איסור פרסום על פסקי דין, גם לאחר שפורסמו באינטרנט, פרסום שכלל את שמות הצודדים (למשל ע"א 8869/00, וכן ע"א (מחוזי ת"א) 2319/08).
- עד כאן באשר לטענה, אותה אני דוחה, כי כלל אין מדובר בפגיעה בפרטיות משום שהמידע כבר פורסם בציבור.
7. בשלב השני של הבדיקה על בית המשפט לבחון את עוצמתה של הפגיעה בפרטיות, היינו האם מדובר בפגיעה חמורה. בענייננו לא יכול להיות ספק כי פרסום העובדה שאדם הוא נשא איידס מהווה פגיעה חמורה בפרטיותו, ודי אם אפנה בענין זה לדברי בית המשפט



בית המשפט המחוזי מרכז-ליד

06 פברואר 2014

- 1 העליון ברע"א 482/13 אליהו חברה לביטוח נ' פלונית, שם נקבע כי "מידע אודות מצבו
2 הבריאותי של אדם הוא היבט מובהק ומרכזי של צנעת חייו..... מידע שכזה מצוי
3 בליבת הזכות לפרטיות, וגילוייו ללא הסכמת בעל המידע מהווה פגיעה חמורה בפרטיותו".
4 וכן ראה בענין זה את רע"א 3788/06 יפת נ' ידיעות אחרונות, דברי כב' השופט רובינשטיין.
5
6 בשלב השלישי של הבדיקה, על בית המשפט לאזן בין עיקרון פומביות הדיון לבין הפגיעה .8
7 בפרטיות. כנקודת מוצא, במקרה של התנגשות בין שני עקרונות אלה, עיקרון פומביות הדיון
8 גובר (רע"א 3788/06 הנ"ל, בפיסקה 15). אולם, מקום שהזכות לפרטיות נפגעת פגיעה
9 חמורה, כמו בענייננו, יש לערוך איזון בין הערכים המתנגשים.
10 לצורך האיזון הזה יש לבחון בין היתר גם את מידת הפגיעה בעיקרון פומביות הדיון. כאשר
11 מדובר רק באיסור פרסום זהותם של בעלי הדין (ככל שאין ענין ציבורי מיוחד בזהותם),
12 הפגיעה בעיקרון פומביות הדיון היא מזערית. כפי שנאמר בענין רע"א 482/13, שנוכר
13 לעיל, "הגבלה זו ממזערת על פני הדברים את עוצמת הפגיעה בעיקרון (פומביות הדיון -
14 צ' די) שכן היא מותירה את ההליך המשפטי גופו, על כל פרטיו, למעט שם בעל הדין,
15 לבחינתו של הציבור, חרף הטלת החיסיון על שמו של בעל הדין."
16 במקרה שבפניי, המערער איננו דמות ציבורית, ואין בשמו של המערער ענין ציבורי, אשר
17 מצדיק פגיעה בפרטיותו.
18 ראה גם דברי נשיאת בית המשפט המחוזי חיפה, כב' השופטת גילאור, בענין בש"א 6300/08
19 עיתון הארץ נ' פלוני (19.5.08) כי "איסור פרסום שמות הנתבעים אינו מפר את הרציונלים
20 בבסיס עיקרון פומביות הדיון", ובהמשך - המטרות בשמן עומד עיקרון פומביות הדיון
21 נשמרות במלואן גם ללא פרסום פרטים מזהים".
22 כמו כן ראה רע"פ 5877/99 יאנוס נ' מ"י פ"ד נ"ט (2) 97, 122, על כך שהשיח החוקתי על
23 אודות פומביות הדיון אינו נוגע, או נוגע אך קלות, בנושא פרסום שמן של מתלוננות
24 בעבירות מין.
25
26
27 עוד בענין האיזון בין עיקרון פומביות הדיון לבין הזכות לפרטיות, מקום שהם מתנגשים, .9
28 נאמר ברע"א 4963/07, שנוכר לעיל, כי "בגדר איזון זה יש לשקול את מידת הענין הציבורי
29 שבפרסום מסוים, אל מול הנזק שיגרם כתוצאה ממנו".
30 בענייננו אין כל ענין ציבורי בפרסום שמו ופרטיו של המערער, ולעומת זאת, הנזק שיגרם לו
31 מן הפרסום הוא חמור.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 פברואר 2014

10. אשר לענין הציבורי בפרסום, טוענים המשיבים כי המערער מסכן חיי רופאים וחיי אנשים בכלל, והדבר בא לידי ביטוי בכך שלא גילה, טרם הבדיקה הקלינית על ידי המשיב 2, את עובדת היותו נשא איידס.
- טענה זו, בדבר סיכון חיי אדם, לא הועלתה כלל על ידי המשיבים בהליך בבית המשפט קמא, לא בכתב הגנתם, לא בתגובתם לבקשה לצו איסור פרסום, ולא בתשובתם לתגובת התובע בענין הנ"ל. טענה זו נשמעת בערעור לראשונה, ועל כן אין להיזקק לה.
- מלבד זאת יצוין, כי המערער לפי דבריו הוא נשא נגיף איידס (להבדיל מחולה במחלת האיידס), והוא לדבריו מטופל כבר מזה 20 שנה, ומצבו הרפואי, לדבריו, קרוב לזה של אדם רגיל, ואינו יכול להדביק. המערער לא הביא כמובן בשלב זה כל ראיה לטענותיו אלה, אך מצד שני גם מצד המשיבים לא הובאה כל ראיה לטענתם כי הוא סיכן במשהו את חייו של המשיב 2, או חיי אדם כלשהו. ניתן לצטט בהקשר זה את דברי בית משפט השלום בת.א. (עפ"י) 1030/93 פלמונית נ' נל הקריות בע"מ פס"מ תשנ"ג (4) 45, 76: "כך למשל אני סבור שמקום שקיימת וודאות קרובה בדבר שכנה לחייהן של הבריות, והפרסום העומד על הפרק תוך פגיעה בפרטיות יכול להציל נפשות ולמנוע סכנת חיים, כי אז צריכה זכותו של אדם לפרטיות לסגת מפני קדושת החיים".
- כאמור, במקרה שלפני לא הובא בדל של ראיה בדבר סיכון חיי אדם על ידי המערער (הטענה אף לא נטענה כלל, בבית המשפט קמא). אזכיר, שוב, כי המערער הוא נשא איידס, ולא חולה איידס. כמו כן, למיטב ידיעתי מחלת האיידס נחשבת היום מחלה כרונית, ולא מחלה סופנית.
11. בית המשפט קמא סבר כי יש אינטרס ציבורי בגילוי שמו של המערער משום שמדובר בצבר של תביעות פיצויים המוגשות על ידו כנגד גורמי רפואה שונים.
- לא ירדתי לסוף דעתו של בית המשפט קמא, אשר לא ביאר מדוע ומהו האינטרס הציבורי. העובדה שהמערער מגיש תביעות רבות איננה מספקת, לעניות דעתי, כדי לאפשר פגיעה חמורה בפרטיותו. אני סבור כי אין כל ענין ציבורי, ששמו ופרטיו של המערער יפורסמו. אזכיר שוב כי הערך של פומביות הדיון לא נפגע, שכן לא מבוקש לאסור פרסום כל הדיונים וכתבי הטענות, אלא רק פרטיו המזהים של המערער. קיום ההליך יוכל להתפרסם וכך גם הפרוטוקולים ותכניהם, רק שמו ופרטיו של המערער לא יפורסמו. היכן כאן הפגיעה החמורה בעקרון פומביות הדיון? אני מסכים ומאמץ באופן מלא את דבריו של כבי השופט פרידלנדר בת.א. (בי"ש) 4153/05 א' א' ז' נ' יורשי המנוח אבו זקיקה, בפיסקאות 9-11 שם.



בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 פברואר 2014

1

2 .12 ועוד אזכיר את שנאמר ברע"א 482/13, שזכר לעיל, כי ענייננו בהחלטת ביניים, שאינה
3 סותמת את הגולל על סוגית פרסום שמו ופרטיו של המערער (ראה שם, בפסקאות 11,6).

4

5

6 .13 לאור כל האמור לעיל אני מקבל את הערעור, מבטל את החלטת בית המשפט קמא מיום
7 7.10.2013, ונותן צו לאיסור פרסום שמו ופרטיו של המערער בהליכים בתא"מ
8 בית משפט השלום ברמלה.

9

10 מזכירות בית משפט השלום ברמלה תדאג כי במקום שמו של התובע יופיע בכל מקום
11 "פלוגי".

12

13

14

15 המשיבים ישאו בהוצאות המערער בסך 5000 ש"ח, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד
16 התשלום בפועל.

17

18 הגיזברות תחזיר את הערבון למערער.

19

20

21

22

23

24

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ד, 06/02/2014 במעמד הנוכחים.

צבי דותן, שופט

21

22

23

24